

ÖĞRETMENLERİN AFEDİLMEYECEK HATASI: AYRIMCILIK

kadirkeskin45@hotmail.com

Emekli bir öğretmenim. Ama emekliliğin ne olduğunu henüz bilmiyorum. Yaşım yetmiş. Elli yıldır zil sesi ve öğrenci sesiyle beraber yaşıyorum. Bir taraftan Manisa'nın güzide eğitim kurumu Özel Hedef Kolejinde derslere girerken, bir taraftan da kışın okullarda, yazın da her gün bir camiye ziyaret ederek camileri cıvıl cıvıl dolduran çocuklara din bilgisi dersleri veriyorum. Derslerim öğrenciler tarafından inanılmaz ilgi ile izleniyor. Geçenlerde bir parkta arkadaşlarla otururken oradan geçen oniki, onbeş yaşlarında bir gurup çocuk masamıza gelerek elimi öptüler. Masada oturan arkadaşlarım ister istemez “ Bu çocuklar seni nereden tanıyor?” diye sorduklarında onlara dedim ki “ Hani büyük ağaçların dibinde filizler olur ya. İşte bunlar da benim filizlerim” diye takıldım. Yani çocuklar camilerde kendilerine din bilgisi verdiğim çocuklardı.

Her meslek güzeldir de hele bu öğretmenlik mesleği çok farklı bir meslek. Nedense ben bu mesleğin tadına doyamadım. Çok büyük okullarda çalıştım. Salihli Lisesi'nde orta – lise beraberdi ve dörtbinbeşyüz öğrencisi vardı. Kırkağaç Lisesi'nde 850 öğrenci vardı. Oradan zamanın şartları dolayısıyla bir yıl görev yaptığım Osmancalı ortaokulunda tamamı on yedi öğrenci vardı. Meslek hayatımın yarısından fazlasını çalıştığım Manisa Lisesi'nde bir zamanlar ilin tek lisesi olması dolayısıyla üç bini aşkın öğrenci vardı. Emekli olduktan sonra Özel Bornova Koleji, arkasından Fakir ve dar gelirli aile çocukları için Başbakan Yardımcımız Sayın Bülent Arınç ile dönemin Belediye Başkanı Sayın Bülent Kar'ın desteğiyle projesi Değerli Eğitimci Sayın Mustafa PALA, Dr. Fahrettin Er ile şahsıma ait olan ve kurucu müdürlüğünü de şahsımın deruhte ettiği Manisa'da Belediyeye bağlı MABEM dershanesi, buradan ayrıldıktan sonra Soma'da SOBEM dershanesini kurdum. Buranın da üç yıl kurucu müdürlüğünü ifa ettim. Ve halen de yukarıda ifade ettiğim gibi Manisa Özel Hedef kolejinde de fiili öğretmenliğe devam ediyorum.

Bunları neden zikrettim. Ülkemizin neresine gitsem tanıdık bir sima ile karşılaşıyorum. Sudan'a gittim öğretmen öğrencimle karşılaştım, Almanya'ya gittim konsolos öğrencimle karşılaştım. Dün ziyaretime Endonezya'da önemli bir görev başında bulunan Cumhuriyet ziyaretine geldi ve beni Endonezya'ya davet etti. Velhasıl topağa atılıp filizlenen bir tohum gibi her tarafta gülen bir sima ile karşılaşıyorum.

Birgün Ünlü öğretmen İmam- Gazali Bağdat sokaklarında yürürken karşılaştığı bir öğrencisinin selamını tebessüm ederek alır. Ve onları evlerinin kapısı önünde oturarak izleyen iki yaşlı kadından biri diğerine “ Bu bir öğretmendir “ der. Diğer “ Nereden tanıyorsun? “ dediğinde “Gülüşünden anladım” der. Yani öğretmenle öğrenci arasında gönül bağı ne askerle komutan, ne usta ile çırak, ne de amirle memur arasındaki ilişkiye benzer. Öğretmenle öğrenci arasındaki gönül bağı çok farklı bir şeydir. Bunu ancak tadanlar bilir. Bu ilişkiyi bana elli yıldır tattıran Rabbime şükürler olsun diyorum.

Manisa’da yaşıyorum. Birçok öğrencimiz ya okul müdürü, ya öğretmen, ya işçi, ya iş adamı ya da kamu görevlisi. Bunlardan iki öğrencimin faaliyetlerini yakından izliyorum. Birisi Dr. Fahrettin ER. Geçenlerde “ Gurur duyduğum bir öğrencim Dr. Fahrettin ER” diye bir yazımda söz etmiştim. On parmağında sayısız hüner olan bir öğrencim. Merkez Efendi Devlet Hastanesinde yatan babamın başında refakatçi olarak bulunuyorum. Hep onu hastanede koştururken görüyorum. Aldığım bilgiye göre hastanede en çok ameliyat yapan doktormuş. Şifalı ellerinden ben de nasibimi aldım. Sadece Türkiye’de değil zaman zaman Afrika’ya giderek orada da birçok hastayı şifaya kavuşturduğunu biliyorum. Bu yüzden sayısız ödüllerin yanında Orta Afrika Cumhurbaşkanından aldığı ödülünü gördüm. Bizim Başbakanımız Sayın Recep Tayyip Erdoğan’ın verdiği “ VAKIF ADAMI” ödülünün yanında.

İkinci olarak faaliyetlerini yakından izlediğim öğrencim de Manisa Milli Eğitim Müdür Yardımcısı Sayın Necati ABALI. Necati ABALI da öğrenciliğinden beri yakinen tanıdığım ve ilgilendiğim bir öğrencimdir. Efendidir, çalışkandır, yiğittir, hele haksızlığa asla tahammülü yoktur. Askerle öğrencinin gözünden hiçbir şey kaçmaz. Manisa Lisesi’nde okurken Necati Abalı’nın dersine giren bir öğretmen sınıfta apaçık ayrımcılık yaparak haksız bir uygulamaya yer verir. (Olayı görev ahlaki açısından anlatmayı uygun bulmuyorum. Çünkü halen öğretmen arkadaşımız da Manisa’da yaşamaktadır) Bu durum öğrencilerin dikkatinden kaçmaz. Ama korku ile hiçbir öğrenci itirazda bulunamaz. Fakat Necati açıkça öğretmen arkadaşımızın bu haksız davranışına karşı çıkar. Öğretmen prestijini korumak için Necati’yi azarlar ve refüze ederek susturacağını sanır. Ama Necati direnir, çünkü haklıdır. Sınıfta nahoş hadise olur. Disiplin kurulu başkanı olmam nedeniyle konu bana intikal etti. Öğretmen adeta burnundan soluyarak “Ben böyle saygısız öğrenciyi sınıfımda istemiyorum. Derhal okuldan atılmasını istiyorum “diyerek bir destan dolusu dilekçe ile müracaat etti.. Ben Necati’yi çağırdım “ Neden öğretmenine karşı saygısızlık yaptın, ayıp değil mi, oysa ben, seni efendi bir öğrenci olarak biliyordum “ dediğimde Necati hüngür hüngür ağlamaya başladı ve kendisinin haklı olduğunu söylüyordu. Bunun yanında sınıfı da dinlediğimde Necati’nin Haklı olduğunu anladım ve öğretmeni çağırarak dedim ki: “ Sayın Hocam, yaptığın bir öğretmene yakışmayacak davranış. Senin haksız uygulaman nedeniyle ben bir öğrencinin istikbali ile oynayamam. Hele bu öğrenci efendiliği ile tanınan bir öğrenci Necati Abalı için” velhasıl uzatmayayım öğretmenin de prestijini kurtarmak için Necati’nin davranışını “Uyarma “ ile geçiştirdik. Öğretmeni de yanlış davranışı dolayısıyla ikaz ederek konuyu kapattım.

Sonuç mu? Necati Abalı başarılı öğretmenliğinden sonra Uşak ve Çanakkale’nin ilçelerinde başarılı İlçe Milli Eğitim müdürlüklerinde bulundu. Daha sonra ilimize Milli Eğitim Müdür Yardımcısı olarak atandı. Geriden Necati Abalı’yı hep izledim. Milli Eğitimde hangi görevi üstlenmişse, o görevin altından hep başarılı olarak çıktı. 15. 16. Yüzyıllarda Osmanlı gemilerinin yelkenleri Manisa’da faaliyet gösteren üç bin tane dokuma tezgâhlarında dokunurken,18. 19. yüzyıllarda 3000 tane dokuma tezgâhı 300 ‘e indi. 20. Yüzyılda Manisa’da tek dokuma tezgâhı yoktu. Manisa bezi, Denizli, Buldan, şile, gibi yerlere kaydı. Ne zaman ki Necati Abalı Halk Eğitime bakan Milli Eğitim müdür yardımcılığını üstlendi. Manisa’nın önde gelen iş adamlarına kurdurduğu dokuma tezgâhları ile halk eğitimde açtığı dokuma kursları ile bu tarihi Manisa bezini tekrar canlandırarak

önemli bir işe imza attı. Şu anda kaç tane ev kadını bu işten ekmek yiyor bilemiyorum. Ama şunu iyi biliyorum. Manisa Milli Eğitimi, Manisa valisi ve Manisa'daki kurumlar misafirlerine hediye olarak verdiği mesir şekerinin yanında en makbul hediyeleri nadide Manisa el dokuma bezleridir.

Sadece bu mu? Müdürlüğüm sırasında yurt dışından ilk “KARDEŞ OKUL” ilişkilerini başlatan Manisa Lisesi ile Almanya İngolstadt Apian Lisesi oldu. Daha sonra iki okul müdürü olarak dönemin belediye başkanları Sayın Zafer Ünal ile Sayın Peter Schnell’ i tanıştırdık. Bu tanışma daha sonra “KARDEŞ ŞEHİR” ilişkisine dönüştü. Bu ilişkilerin sonunda **İngolstadt Belediyesi Manisa Lisesi’ne hibe olarak komple fizik – Kimya Laboratuvarı, Çıraklık Kalfalık okuluna 4 adet çıplak Motor, Manisa Belediyesi’ne de 0 Audi marka makam arabası verdiler. Bu araba ve çıplak motorlar, Belediye Başkanı Sayın Adil Aygül zamanında Belediye önünde Almanya İzmir konsolosunun katıldığı bir törenle teslim edilmişti.** Halen bu ilişkiler devam etmektedir. Bu tür sosyal faaliyetlerin ne türlü sorumluluk içerisinde yürütüldüğünü yakinen bilenlerdenim. Necati Abalı bu yurt dışı ilişkilerine ilimizde ivme kazandıran bir eğitimcidir. Geliştirdiği “ AVRUPA PROJELERİ” ile birçok okulun kapısını yurt dışına açarak, birçok öğrencinin, eğitimcinin yurtdışı deneyim kazanmalarına, bilgi ve görgülerinin artmasına, karşılıklı eğitim tecrübelerinin kazanmalarına sebep olmuştur. Milli Eğitim yetkililerinden aldığım bilgiye göre Necati Abalı Avrupa Projeleri koordinatörü olara 145 projeyi gerçekleştirerek ülkemize iki milyon iki yüz bin euro hibe kazandırmıştır. Manisa, Türkiye’de en çok proje üreten il sıralamasında da 12. Olmuştur. Her gittiği yerde gösterdiği başarıları ile bir çok ödülün sahibi olduğunu da biliyorum. Bu çalışkan, üretken ve becerikli öğrencimin bayramdan önce ilimizde sayısızca insanın meslek sahibi olması ile birlikte, birçok insanın iş aş ve aş sahibi olmasını sağlayan “ELGİNKAN VAKFININ” başına yönetici olarak getirilmesi inanın ki bir öğretmeni olarak beni çok sevindirdi. Necati Beyin burada da çok verimli hizmetler ifa edeceğine inancım tamdır. Bu değeri görüp de buraya atayanları kutluyorum. Necati Abalı bugüne kadar üstlendiği görevlerden hep yüz akı ve başarılı ile çıktı. Hele bu yeni görevi vakıf kurumu olunca. Hakkı, hukuku çok iyi bilen vakıf bilincinde olan bu öğrencimin burada da çok verimli hizmetler ifa edeceğine öğretmeni olarak ben kefilim. Bu vakfı kuranların ruhları şad olsun, mekânları cennet olsun. Necati beyi atayanların da gönülleri rahat olsun.

Başarı dileklerimle.....

www.kadirkeskin.net